

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1273360/6

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב שלמה שפירא

המבקשת: פלונית (ע"י ב"כ טו"ר משה מיטלמן)

נגד

המשיב: פלוני

הנדון: בקשת מנהל מיוחד לנכסי חייב להצטרף כצד להליכים שנוסחה רשלני ואינו מכבד ערכאות שיפוטיות כראוי

החלטה

לפניי בקשתה של עו"ד [...] המנהלת המיוחדת לנכסי החייב – המשיב בהליך שלפנינו – בתיק פשיטת הרגל שבענייניו, המבקשת להצטרף להליך שלפנינו וכן את דחיית "מועד הדיון הקבוע ליום 10.5.2021" למועד אחר שבו תתייצב גם היא לדיון.

לא נוכל שלא להימנע מלהעיר תחילה על הסיפא שבבקשה עצמה היא הרישא – הכותרת (בעוד העיקר – הבקשה להצטרף להליך אינה כלולה בכותרת זו).

הבקשה מוגשת לבית דיננו לאחר שמועד הדיון המדובר חלף עבר זה מכבר, ואין מדובר רק במשלוח בקשה באיחור וכשאיין היא רלוונטית, לא רק מועד הגשת הבקשה בפועל חל זמן רב לאחר המועד שבו היא עוסקת אלא כי הבקשה עצמה נושאת תאריך "13 ביולי, 2021" שהוא מאוחר כמובן למועד הנ"ל.

לא זו בלבד אלא שבבית דיננו גם מעולם לא נקבע דיון בעניינם של הצדדים "ליום 10.5.2021", אף לא למועד אחר כלשהו, שכן מצויים אנו עדיין בשלב המקדמי של בקשת רשות הערעור ואף טרם תגובה עליה לגופה (וראה להלן).

גם "החלטת בית הדין מיום 18.4.2021" שבהמשך לה מוגשת הבקשה, לפי האמור בה, אינה החלטה שנתן בית דיננו.

יתרה מזו ההליך דנן כולו נפתח רק לאחר המועדים האמורים וממילא לא יכולים היו להינתן בהם החלטות של בית דיננו או להתקיים בהם דיוניו בעניינם של הצדדים.

העולה מכל האמור הוא כי הבקשה שלפנינו אינה אלא "העתק הדבק" מבקשה דומה שהוגשה לבית הדין האזורי, שם אכן הייתה החלטה כזו ונקבע מועד כאמור לדיון, תוך שינוי של פרטים כאלה ואחרים – בעיקר כמובן עצם העיסוק בבקשת רשות הערעור – ותוך עדכון התאריך שבראש הבקשה, אך תוך רשלנות מעדכון חלקים אחרים ועיקריים בבקשה לרבות כותרתה עצמה שכפי שהיא לפנינו הרי היא בקשה שמעולם לא הייתה רלוונטית להליך זה ושאינה לו הייתה רלוונטית אי פעם – עבר זמנה ובטל קרבנה זה מכבר.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

אין אנו יכולים להתעלם מכך.

לו היה מדובר בבקשתו של בעל דין רגיל היה בית הדין דוחה אותה על הסף ואולי אף מחייב את המגיש בהוצאות משפט לטובת אוצר המדינה בשל הטרחת בית הדין בבקשה שכזו.

אכן אין מדובר בבקשתו של בעל דין רגיל אלא של מנהל מיוחד מטעם הכונס הרשמי, גוף ציבורי בעל מעמד סטטוטורי שאין מקום להשית עליו הוצאות משפט וגם אין תועלת בכך שכן תהיה זו הוצאה מכיסה האחד של המדינה אל כיסה האחר. השתת החיוב באופן אישי על המנהלת המיוחדת – אף היא אינה מוצדקת דיה בנסיבות האמורות.

גם דחיית הבקשה אינה ראויה במקרה כזה שכן בסופו של יום עשויים להיפגע מכך צדדי ג' אחרים, נושי החייב.

לפיכך נבחן את הדברים להלן לגופם, אך לא מבלי לגלות את מורת רוחנו מהאמור לעיל. ראוי לכל אדם, בעל דין ושאינו כזה, ועוד יותר מכך לרשויות ולגופים רשמיים לנהוג כבוד בערכאות שיפוט. הגשת בקשה שכזו אינה בגדר ניהוג כבוד אלא ההפך מכך.

ולגופו של עניין:

לכאורה מתחייבת ההיעתרות לבקשה לצירוף המנהלת המיוחדת כצד לתיק. עם זאת הסדר התקין מחייב גם לאפשר תגובה לבקשה, ומתחייבת בענייננו גם בחינת הרלוונטיות שלה בכלל נוכח בקשת הצדדים שלה נעתר בית דיננו בהחלטה קודמת להקפיא את ההליך בכללו ונוכח האפשרות שבה נומקה אותה בקשה כי הצדדים יגיעו ביניהם להסדר מחוץ לכותלי בית הדין (ואין אנו זקוקים עתה כמובן לעסוק בשאלת מעמדה של המנהלת המיוחדת באותו הסדר ובאישורו אם יתבקש בבית דין קמא) וכי ממילא תבקש המבקשת שלפנינו למחוק את בקשת רשות הערעור.

הצדדים יגיבו אפוא בתוך חמישה-עשר יום (לרבות ימי פגרה) לבקשת המנהלת המיוחדת להצטרף להליך, עתה או אם יתחדש ההליך, וימסרו עותק מתגובותיהם למנהלת המיוחדת עצמה.

המזכירות תדוור החלטה זו למנהלת המיוחדת, בנוסף לדיוורה לצדדים, אף שלעת עתה טרם צורפה זו להליך.

ההחלטה מותרת בפרסום בכפוף להשמטת פרטיהם המזהים של הצדדים.

ניתן ביום ו' באב התשפ"א (15.7.2021).

הרב שלמה שפירא

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה